

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การลงทุนประกอบธุรกิจฟาร์มเพาะเลี้ยงจระเข้แบบผสมผสานนับว่าเป็นธุรกิจที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากอุตสาหกรรมเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หนังจระเข้ ได้รับความนิยมนิยมจากคนส่วนใหญ่ทั้งในและต่างประเทศ นอกจากนั้นเนื้อและส่วนประกอบของจระเข้ยังเป็นที่ยอมรับบริโภค และนำมาใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น จึงทำให้ผลผลิตมีไม่เพียงพอแก่ความต้องการ การลงทุนประกอบธุรกิจฟาร์มเพาะเลี้ยงจระเข้จึงเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่ต้องการมีอาชีพ หรือมีธุรกิจเป็นของตนเอง ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์ให้ผู้สนใจทั่วไปได้ทราบถึงสภาพทั่วไปของจระเข้ ระบบธุรกิจของฟาร์มเพาะเลี้ยงจระเข้แบบผสมผสาน ตลอดจนต้นทุนในการลงทุน และผลตอบแทนที่จะได้รับ แบ่งตามขนาดของฟาร์ม และเปรียบเทียบกันระหว่างฟาร์มแบบทั่วไปและแบบ GAP เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาตัดสินใจที่จะเลือกรูปแบบในการลงทุนประกอบธุรกิจฟาร์มเพาะเลี้ยงจระเข้แบบผสมผสานต่อไปในอนาคต

การวิเคราะห์เปรียบเทียบทางการเงินของการลงทุน ระหว่างการลงทุนเพาะเลี้ยงจระเข้แบบทั่วไปและตามแบบมาตรฐาน GAP ในครั้งนี้ จะใช้เกณฑ์การตัดสินใจลงทุนแบบปรับค่าของเวลา โดยทำการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนด้วยเกณฑ์ต่าง ๆ ได้แก่ มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (BCR) และอัตราผลตอบแทนภายในโครงการ (IRR) ภายใต้อัตราคิดลดเท่ากับร้อยละ 3 ต่อปี (ตามอัตราดอกเบี้ยเงินฝากของธนาคารกรุงเทพปี 2549) โดยจะแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 กรณี คือ

1. ผลการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางการเงินในการลงทุนประกอบธุรกิจฟาร์มเพาะเลี้ยงจระเข้ขนาดใหญ่แบบทั่วไป ผู้ประกอบการมีเงินลงทุนเองทั้งหมด พบว่ามูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) เท่ากับ 79,791,318 บาท อัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (BCR) มีค่าเท่ากับ 1.33 เท่า และอัตราผลตอบแทนภายในของโครงการ (IRR) มีค่าเท่ากับร้อยละ 10 หมายความว่า การลงทุนประกอบธุรกิจฟาร์มเพาะเลี้ยงจระเข้ขนาดใหญ่ เกิดผลกำไรจากการลงทุน

2. ผลการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ทางการเงินในการลงทุนประกอบธุรกิจฟาร์มเพาะเลี้ยงจระเข้ขนาดเล็กแบบทั่วไป ผู้ประกอบการมีเงินลงทุนเองทั้งหมด พบว่ามูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) เท่ากับ -109,039 บาท อัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (BCR) มีค่าเท่ากับ 0.91 เท่า และอัตราผลตอบแทนภายในของโครงการ (IRR) มีค่าเท่ากับร้อยละ -3 หมายความว่า การลงทุนประกอบธุรกิจฟาร์มเพาะเลี้ยงจระเข้ขนาดเล็ก เกิดความขาดทุนจากการลงทุน

3. ผลการวิเคราะห์ผลตอบแทนทางการเงินจากการลงทุนประกอบธุรกิจฟาร์มเพาะเลี้ยงจระเข้ขนาดกลางแบบทั่วไป และแบบ GAP ผู้ประกอบการมีเงินลงทุนเองทั้งหมด พบว่า

3.1 ฟาร์มแบบทั่วไปมีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) เท่ากับ 11,655,518 บาท อัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (BCR) มีค่าเท่ากับ 1.27 เท่า และอัตราผลตอบแทนภายในของโครงการ (IRR) มีค่าเท่ากับร้อยละ 8 หมายความว่า การลงทุนประกอบธุรกิจฟาร์มเพาะเลี้ยงจระเข้ขนาดกลางแบบทั่วไป เกิดผลกำไรจากการลงทุน

3.2 ฟาร์มแบบ GAP มีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) เท่ากับ 21,055,402 บาท อัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (BCR) มีค่าเท่ากับ 1.35 เท่า และอัตราผลตอบแทนภายในของโครงการ (IRR) มีค่าเท่ากับร้อยละ 58 หมายความว่า การลงทุนประกอบธุรกิจฟาร์มเพาะเลี้ยงจระเข้ขนาดกลางแบบ GAP เกิดผลกำไรจากการลงทุน

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบทางการเงินของการลงทุน ระหว่างการลงทุนเพาะเลี้ยงจระเข้แบบทั่วไปและตามแบบมาตรฐาน GAP ในครั้งนี้พบว่า ผู้ประกอบการจะไม่นิยมกู้เงินมาลงทุน เนื่องจากคาดการณ์ว่าจะไม่คุ้มค่าในการลงทุน เพราะมีอัตราดอกเบี้ยในการกู้ยืมที่สูง นอกจากนั้น ผู้ประกอบการจะต้องมีเงินทุนเพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่าง ๆ ภายในฟาร์ม ระหว่างที่โครงการยังไม่มีผลตอบแทน (ช่วงปีที่ 1-3) หากกู้เงินแล้วอาจจะทำให้รับภาระในการจ่ายดอกเบี้ยไม่ไหว จนทำให้ขาดทุนได้ ผู้ประกอบการจึงนำเงินเก็บมาใช้ในการลงทุน และนำรายได้จากอาชีพหลักมาเป็นค่าใช้จ่ายในโครงการช่วงที่โครงการยังไม่มีรายได้ นอกจากนั้น ผู้ประกอบการฟาร์มเพาะเลี้ยงจระเข้แบบทั่วไปทั้ง 3 ขนาด ยังไม่มีแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยนรูปแบบฟาร์มมาเป็นแบบ GAP เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการลงทุนที่สูง และราคาจระเข้ที่ขายได้มีราคาเท่ากัน

ผลการวิเคราะห์ระบบธุรกิจของฟาร์มเพาะเลี้ยงจระเข้ GAP พบว่าประกอบไปด้วยระบบย่อย 3 ระบบ คือ ระบบย่อยปัจจัยการผลิต ระบบย่อยการผลิต และระบบย่อยการจัดการและรวบรวมผลผลิต โดยระบบย่อยปัจจัยการผลิตมีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการเพาะเลี้ยงจระเข้ พันธุ์และวิธีจัดหาพันธุ์จระเข้ ที่ดิน อาหาร แรงงาน ทุนทรัพย์ และแหล่งวิชาการ ระบบย่อยการผลิตแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ การวางแผนการผลิต และการผลิตจระเข้ ซึ่งการผลิตจระเข้ต้องเริ่มต้นด้วยการเตรียมบ่อ การคัดเลือกพ่อแม่พันธุ์ และการดูแลจระเข้วัยต่าง ๆ ระบบย่อยการจัดการและรวบรวมผลผลิต มีผู้รวบรวมผลผลิตเพื่อนำไปแปรรูปในขั้นตอนต่อไป ได้แก่ ฟาร์มจระเข้ครบวงจร ซึ่งผู้รวบรวมผลผลิตจะมารับซื้อจระเข้ที่ฟาร์ม และราคารับซื้อจระเข้จะใช้ความยาวของจระเข้เป็นเกณฑ์ในการกำหนด

จากการวิเคราะห์ระบบธุรกิจของฟาร์มเพาะเลี้ยงจระเข้แบบ GAP พบว่ามีปัญหาในการประกอบธุรกิจ คือ ขั้นตอนในการขึ้นทะเบียนฟาร์ม การขอใบรับรองมาตรฐานการปฏิบัติทางประมงที่ดี GAP และการขออนุญาตเคลื่อนย้ายจระเข้มีความยุ่งยาก และซับซ้อน ราคายางจระเข้ที่เลี้ยงในบ่อรวมจากฟาร์มเพาะเลี้ยงจระเข้แบบ GAP และแบบทั่วไปมีราคาเท่ากัน ทำให้ไม่เกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติตามมาตรฐาน GAP อย่างเคร่งครัด และผู้ประกอบการไม่สามารถกำหนดราคาจระเข้เองได้ ราคาของจระเข้จะขึ้นอยู่กับผู้รับซื้อกำหนดเท่านั้น

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาผลตอบแทนทางการเงินจากการลงทุนประกอบธุรกิจฟาร์มเพาะเลี้ยงจระเข้แบบผสมผสานในครั้งนี้ ทำให้ได้ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สนใจทั่วไป และผู้ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่ต้องการจะทำการศึกษาต่อไปในอนาคต ดังนี้

1. ผู้ที่จะประกอบธุรกิจฟาร์มเพาะเลี้ยงจระเข้แบบผสมผสานควรเลือกลงทุนในรูปแบบฟาร์ม GAP ถึงแม้ว่าค่าใช้จ่ายในการลงทุนของฟาร์มแบบ GAP จะสูงกว่า และราคารับซื้อจระเข้อายุ 3 ปีของฟาร์มทั้ง 2 รูปแบบมีค่าเท่ากัน แต่ฟาร์มแบบ GAP จะได้รับผลตอบแทนมากกว่าในระยะยาว เช่น อัตราการไข่ของแม่พันธุ์ จำนวนไข่ที่ได้รับเชื้อ และจำนวนไข่ที่ฟักเป็นตัว นอกจากนั้นฟาร์มแบบ GAP ยังมีรายได้จากการขายจระเข้พ่อแม่พันธุ์เมื่อสิ้นสุดอายุโครงการสูงกว่าฟาร์มแบบทั่วไป และได้รับความเชื่อมั่นในด้านความสะอาด และปลอดภัยของผลผลิต จากผู้รับซื้อผลผลิตและผู้บริโภค

2. ฟาร์มเพาะเลี้ยงจระเข้แบบผสมผสาน ควรเลี้ยงจระเข้ในบ่อเดี่ยว ถึงแม้ว่าจะมีค่าใช้จ่ายในการลงทุนสูงกว่าบ่อรวม แต่ขนาดและคุณภาพเกรดหนึ่งของจระเข้จะดีกว่า จระเข้ที่เลี้ยงในบ่อเดี่ยวโตเร็วกว่าจึงสามารถขายได้เร็วกว่า และคุณภาพของเกรดหนึ่งที่ดีกว่าทำให้สามารถขายจระเข้ได้ในราคาที่สูงกว่าบ่อรวม

3. ฟาร์มเพาะเลี้ยงจระเข้ขนาดใหญ่แบบทั่วไป ควรเพิ่มจำนวนแม่พันธุ์ให้มากขึ้น เนื่องจากจระเข้พ่อพันธุ์ 1 ตัว สามารถผสมพันธุ์กับจระเข้แม่พันธุ์ได้หลายตัว เช่น ในอัตรา 1:2 หรือ 3:5 ดังนั้นหากเพิ่มจำนวนแม่พันธุ์ อาจทำให้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น

4. ฟาร์มเพาะเลี้ยงจระเข้ขนาดเล็กแบบทั่วไป ควรเพิ่มจำนวนพ่อแม่พันธุ์ที่เพาะเลี้ยง เพราะจะทำให้ปริมาณลูกจระเข้ที่ได้รับเพิ่มขึ้น และส่งผลให้มีรายได้เพิ่มสูงขึ้น ไม่ขาดทุน ทั้งนี้ผู้ที่สนใจทำการศึกษาในครั้งต่อไป ควรวิเคราะห์หาจุดคุ้มทุนในการเลี้ยงพ่อแม่พันธุ์จระเข้ของฟาร์มเพาะเลี้ยงจระเข้ขนาดเล็กกว่าควรมีจำนวนเท่าใดจึงจะคุ้มทุน

5. ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาที่ไม่มีการกู้ยืมเงิน ดังนั้นผู้ประกอบการที่สนใจจะลงทุนในธุรกิจนี้ จะต้องนำเอาปัจจัยในด้านการกู้ยืมและดอกเบี้ยไปพิจารณาประกอบด้วย

6. ผู้ประกอบการฟาร์มเพาะเลี้ยงจระเข้ขนาดกลางแบบ GAP ควรมีการขยายธุรกิจออกไปในแนวตั้ง คือ มีการชำแหละและแปรรูปจระเข้ในขั้นต้นเอง จะทำให้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น

จากการศึกษาในครั้งนี้ จะเป็นการศึกษาเกี่ยวกับผลตอบแทนทางการเงินในการลงทุนประกอบธุรกิจฟาร์มเพาะเลี้ยงจระเข้แบบผสมผสานเท่านั้น ดังนั้นผู้ที่สนใจจะทำการศึกษาต่อไป ควรจะศึกษาในกรณีอื่น ๆ อีก เช่น การลงทุนประกอบธุรกิจฟาร์มจระเข้ครบวงจร เนื่องจากในปัจจุบันผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากหนังและส่วนต่าง ๆ ของจระเข้กำลังเป็นที่นิยมของคนโดยทั่วไปทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ นอกจากนั้นยังสามารถวิเคราะห์ระบบธุรกิจให้เห็นถึงภาพรวมได้ทั้งธุรกิจ